

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesu Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XXVI. Visitat domum Lauretanam; & fert secum Exemplar Imaginis à
S. Luca depictæ, magnaue eius erga Virginem SS. aliosque deuotio

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

CAPVT XXVI.

VISITAT DOMVM LAVRETANAM; & fert secum Exemplar Imaginis à S. Luca depictæ; & magnam ostendit erga Virginem sanctissimam, aliosq; Sanctos deuotionem.

Vo fecit P. Balthassar in hac sua Romana profectioe, in quibus magnam ostendit deuotionem erga Virginem Sacratissimam, per quam singularia à Deo Domino accepit beneficia, quemadmodum alij

Sancti, qui eidem Virgini piè addicti fuerunt: est enim suprema hæc Virgo tanquam collum mystici Ecclesiæ corporis, per quod, ipsa intercedente, caput eiusdem corporis Christus D. N. magnam cœlestium donorum copiam fidelibus suis largitur, ijs præcipuè, qui in vitæ puritate, in doctrina, & scientia spiritus eminent, cum feruenti Zelo animas iuuandi: qui a *quasi stellæ firmamenti fulgent in perpetuas eternitates.* Ex his stellis corona illa conficitur Reginæ cœlestis, per b *mulierem* illam in Apocalypsi significatæ, quam S. Ioannes vidit, habere *in capite suo coronam stellarum duodecim*: nam quemadmodum boni discipuli iuxta c *Philip. 4. 1.* Apostoli sententiam, c *gaudium* sunt & *corona* sui Magistri, ita hi Sancti sunt corona Sacratissimæ Vir-

mæ Virginis, vtpote omnium Magistræ, à qua in-
 spirationes, & stupenda sensa accipiunt, eorum,
 quæ in eius obsequium facturi sunt. Et quamvis
 d. *Draco ille magnus habens capita septem, cauda* d. *Apoc. 12. 4.*
sua traxerit tertiam partem stellarum calis; conten-
 datq; etiam illas trahere, quæ sunt in corona hu-
 ius Virginis: illa tamē viriliter eas defendit, pro- e *Eccl. 24.*
fundas e mittens in suis electis radices. Et qui tene- 13.
 ram, substantialem, ac permanentem deuotio-
 nem erga eum gerunt, pignus magnum (teste S. *Lib de ex-*
Anselmo) habent, quod sint de numero prædesti- cellensia
 natorum, de quibus ipse Saluator ait, quod f. *non Virgi. c. 4.*
rapiet eos quisquam de manu eius, & de manu Pa- f. *Ioan. 10. 28*
tris eius: ac proinde nec ex corona dulcissimæ suæ
 matris. Vna igitur harum stellarum fuit Pater
 Balthassar, qui ab ipso Tyrocinio, singulari deuo-
 tione fuit supremæ huic Virgini addictus, cuius
 Officium tanta animi teneritudine recitabat, vt
 Pater Gaspar Astetus eius Connouitius, simul i-
 dem Officium cum eo recitans, obstupesceret,
 videns eius spiritus consolationem, & eleua-
 tionem, cum ad aliquos versus perueniebat: in
 qua deuotione adeo semper proficiebat, vt in-
 fernalis ille Draco, rabie quadam actus, quod
 in eo tantam videret deuotionem; omnem co-
 natum adhibuerit, vt illum deijceret, ac pro-
 stermeret, horrendas illi tentationes suggerens,
 vt à familiaritate cum Deo & Sanctissima eius
 matre deterreret. Et cum Pater in oratione exi-
 stens, hunc hostis conatum animaduerte-
 ret, dixit ei Dæmon apertè: remitte tu, &
 ego remittam; præcipuè, vt istam deuotio-
 nem dimittas, quam habes in istam mulierem,
 quam

quam Mariam appellant. Ex quo apparet, quàm esset grata Deo viri huius oratio; & quanta eiusdem ad Virginem Sacratissimam deuotio, quam Sathanas tanto odio prosequeretur. Sed hoc ipsum amplius Patrem exstimulabat, ad perdurandum, & amplius in ea crescendo, nullam prætermittens occasionem, quæ ad eum progressum occurreret.

HINC factum fuit, ut cum in profectione Romana magna animæ suæ consolatione sancta loca visitasset ipsius vrbs, & aliarum Ciuitatum, per quas transire contingebat, valde cuperet etiam visitare sanctum locum Lauretanum, in quo est ipsamet domuncula, in qua Sanctus Gabriel Angelus Virgini Sanctissimæ annunciauit Incarnationem filij Dei, & altissimum hoc mysterium in eius purissimis visceribus est peractum; & ubi illa cum suo sponso Sancto Ioseph, & Sacratissimo suo filio, postquam natus fuerat in Betlehem, & in templo Hierosolymitano præsentatus, manserunt, antequam in Aegyptum fugerent; & post reditum ex Aegypto per multos annos, quæ domus miraculosè fuit per Sanctos Angelos Lauretum, ubi nunc est, translata, habeturque iure optimo, quasi vnus ex locis sanctissimis, qui sunt in orbe; & ita frequentatur ab omnibus piè eidem Virgini addictis, à qua ibidem magna beneficia & fauores accipiunt: & Pater Balthassar accepit, quàm diu ibi cum solito suo feruore, & Orationis continuatione hæsit: & quamuis ipse id oculauerit, sicut multa alia: possumus tamen aliqua deducere ex ijs, quæ idem Pater paucis post annis

annis insinuavit, cum Vallis-Oleti, quasi ad Extremum, ex graui quodam morbo decumberet. Cum enim Pater quidam illi ostenderet Sacratissimæ Virginis, & gloriosi eius sponsi S. Ioseph imagines, suaderetque vt glorioso illi sancto se commendaret, respondit ægrotus, optimè dicis: sic enim hæc Domina (indicans Virginem sanctissimam) mihi dixit. Pater autem ille admiratus ex tali responsionis genere, accessit ad socium itineris eius Romani, fratrem scilicet Ioannem Sanctum (hominē magnæ Religionis & Orationis quā hauserat ex sancti huius Patris continua familiaritate tam in illo itinere, quā postea longo tempore, & tunc erat eius Infirmarius) eumque interrogauit, an aliquid sciret de P. Balthasaris deuotione ad S. Ioseph. Cui frater ille respondit: quodam die mane, postquam Pater in Lauretana domo suam orationem habuisset, cum exiret ex templo dixisse ipsi, magnum se concepisse affectum deuotionis ad gloriosum Sanctum Ioseph. Ex quo facile intelligitur iuxta responsum nunc prædicto Patri datum, Angelorum Reginam singularem aliquam gratiam in domo illa sua Patri fecisse, ac tanquam Magistram ea illum docuisse; quæ ad eius salutem & perfectionem multum referrent: & inter alia commendasse deuotionem ad Sacrum eius sponsum: id quod satis apertum indicium est, Patrem multo maiorem deuotionem ad Sacratissimam ipsam Virginem habuisse. Nam quemadmodum, quos ipse Dei filius amat, eosdem impellit ad suæ matris deuotionem, in signum amoris, quem habent in ipsum; & vt ea via proficiant:

ciant: ita eiusdem Domini mater, quos amat, monet, & hortatur, ut concipiant erga suum sponsum S. Ioseph affectum, ac deuotionem, testem amoris, quem erga ipsum habent; & ut deuotio erga utrumque perfectiores illos redat.

ALIUD quoque fecit Romæ Pater Balthassar, ad fouendam suam deuotionem erga Angelorum Reginam, cuius imaginem, cum filio Dei in vlnis suis exactissime depinxit deuotissimus Sanctus Lucas Euangelista, quæ etiam nouum seruatur in Ecclesia Sanctæ Mariæ Maioris in Vrbe. Pater autem Franciscus Borgius, cum esset Generalis nostræ Societatis ob singularem in supremam hanc Principem affectum & deuotionem, cum plurimum apud Summum Pontificem autoritate valeret, eiusque fauorem experiretur, obtinuit facultatem, ut eius imaginis exemplar exactissimum & ad viuum pingeretur; ex quo ipse postea alia multa fieri curauit, quæ ad varia loca deferrentur: ut hæc deuotio in omnibus locis cresceret. Horum exemplarium vnum valde elegans obtinuit Pater Balthassar, secumque tulit ad suam in omnibus periculis protectionem. Et cum Metinam, vbi erat Rector, peruenisset, curauit, pulchrè exornatam in sacello quodam eleganti & capaci collocari, vbi Tyrones ad exhortationes audiendas, & alia exercitia spiritualia peragenda conuenire possent; & sic omnes conciperent magnam erga Beatissimam virginem deuotionem, per quam, obtinerent perfectionem, suæ vocationis propriam. Quod Sacellum

lum frequenter ipse visitabat, prolixas in eo co-
ram Sacratissima Virgine fundens preces; & in-
terdum totas noctes ibidem manens: ex quo
superius positi sequebantur euentus. Nec his
contentus gestabat secum paruum eiusdem Vir-
ginis Icunculam, in signum magni erga illam
amoris; & tanquam tutum scutum aduersus
tentationes. quemadmodum euenit illi, cum
per septem integras horas in eam oculos suos
confixit, ne alias mulieres aspiceret, ut su-
perius est dictum. Singulariter autem cole-
bat ipsius Virginis sacratissimæ festa, feruen-
tiori se oratione ad ea præparans, in quibus
singulares etiam experiebatur visitationes, &
fauores internos: quorum vnum tantum hic
subijciam, quem in suo libello ipse refert, sic
dicens: quodam die Conceptionis Virginis sa-
cratissimæ duo sum interna sensa expertus: al-
terum fuit, in quo supplex Dominum orau-
i, ut cor mihi post tot annos, adeo ad ipsum con-
uersum daret, quale Sanctissimæ suæ matri de-
dit in primo instanti suæ Conceptionis in
mundo. Alterum fuit, ut quandoquidem se
ipsum nobis dans, etiam æternum suum Patrem,
ac dulcissimam suam matrem nobis dedit; cum
hac gratia det etiam aliam, ut scilicet nos i-
psos eidem tradat; ut & æterno eius Patri, ac
dulcissimæ matri eam reuerentiam amoremque
quem par est, exhibeamus. Et siquidem S. Ioanni
dixit: ecce mater tua; & matri: ecce filius tuus:
& ex tunc discipulus eam tanquam matrem suam
habuit: ita nunc eandem det nobis in ma-
trem: Hac duo sensa valde infixæ habuit cordi
suo,

suo, & vt fidelis filius talis matris studuit non solum per se ipsum eam honorare, ei que obedire; sed etiam, vt alij idem facerent, contendit.

MVLTVM ad hoc illi contulit magna familiaritas cum P. Martino Gutierrio, qui fuit vna ex stellis splendentibus Coronæ ipsius Virginis, ob singularem in eam deuotionem, quæ sæpius illi apparuit, & semel quidem gratias ei agens, ob quandam quæstionem, quam ille iusserat tractari, in magnam ipsius Virginis honorem: in quam rem etiam P. Balthassar operam suam contulit; valde cupiens, foelicem eius exitum habere. Nam cum Pater Magister Ioannes Auila, author libri, qui inscribitur, *AVDI FILIA*, in Bætica pro Concione dixisset: gratiam Virginis Dominæ nostræ maiorem esse, & copiosiorē, quàm omnium Sanctorum simul, tam Angelorum, quàm hominum, qui fuerunt, & erunt: existimantes prædicti Patres, hanc sententiam (quod verissimum est) ad magnam de Virgine Sanctissimā opinionem, & æstimationem concipiendam multum conferre, egerunt cum P. Francisco Suariorio, (qui tunc studia Theologica priuatim repetebat, viro rari ingenij, nec minus quàm illi ad Beatissimam Virginem affecto) vt quæstionem quandam conscriberet, in qua ostenderet ipse sententiam illam valde esse probabilem, & Sanctorum doctrinæ, rectæque rationi conformem. Fecit tunc P. Suarius, quod præclari hi viri petebant, cum illorum magna approbatione: sed postea eandem quæstionem fusiùs amplificauit, & locupletauit in secundo suo Tomo in tertiam partem S. Thomæ,

S. Thomæ, ubi magni sui ingenij ac deuotionis ve-
la sceleriter expandit, ostendens & firmans ac ex-
collens gratiam, & excellentias sacratissimæ Vir-
ginis. Disput. 18.
Sect. 4.

ÆQUVM etiam erit, sancti huius viri pieta-
tatem, ac deuotionem in ea profectione perpen-
dere; non solum erga S. Ioseph, quæ fuit magna;
& erga Angelos, de qua proximo capite diximus;
sed erga reliquos etiam Sanctos, quorum sepul-
chra visitauit, ac veneratus est, supplex eorum pe-
tens intercessionem: quam etiam habebat, ad San-
ctum, cuius ipse nomen gerebat; & ad Patronos
Regni aut loci, in quo manebat; & ad alios ex im-
pulsu Dei. Cum quibus dicebat, duplici ratione a-
gi, quemadmodum cum intimis & familiaribus
alicuius Principis: aut loquendo scilicet cum eis,
& orando, vt pro nobis intercederent, à Deo quod
optamus nobis obtineant; aut memorialia & peti-
tiones eis offerentes, in quibus sermo fiat non cū
eis, sed cum ipso coeli, terræque Principe: val li-
bentius ille per eorum manus, quam per nostras
admittat; & hac ratione orationes offerimus
Pater Noster & Ave Maria, & similes, quasi me-
morialia, quæ illi diuinæ Maiestati tradant, & v-
troque modo egit Pater Balthassar cum Sanctis, à
quibus magnos obtinuit fauores, & beneuolen-
tiam, vt videre licet in ijs, quæ scripta reliquit, in
quibus insinuat spiritualia sua sensa: nam ad fi-
nem eorum, admirans ingens bonum, quod repē-
tè adeo sentiebat, non suis meritis, sed Sanctorum
intercessioni illud tribuebat, in cuius celebritate,
Ecclesia, aut loco sibi dabatur; gratiasque pro ea
humanitate & fauore illis agebat. Cuius rei hoc
tan-

Cap. 39.

tantum Exemplum subiiciam, quod euenit decimo quinto Octobris, Anni 1574. euigilans enim quodam die manè dulcis valde, ac suavis cum quadam cogitatione, ac sensu, qualem nunquam in sua vita fuerat expertus, agnouit, quid sit anima aliqua cum Deo, & quid sine illo. Et cum, quod senserat, explicuisset, (quod in Capite de Humilitate reddemus) hæc subiungit: cogens, cui nam ego singularem hanc uisitationem deberem, incidit mihi Sanctus Millanus, cuius erat festum illa die; (qui cum esset Pastor in quodam somnio mutatus omnino est, & Sanctus effectus) cui ex Dei gratia ante aliquot annos, valde fui addictus, ac pie deuotus. Recordatus etiam iam fui matris Mariæ Diatæ, insignis Dei famulæ, valde mihi Abulæ notæ, quæ in eiusdem Sancti templo requiescit. Et statim gratias egi diuinæ bonitati, eiusque Sanctis, quod ita benignè me præuenerit immeritum.

DENIQUE magnam Deus seruo huic suo Reuerentiam dedit erga res omnes ad Sanctos, eorumque sanctuaria reuerentiam: nam cum die quadam meditaretur verba illa Psalmi: *honorabile nomen eorum coram illo*. Hæsi, inquit, sopitus, hoc est, magna animi suspensione admirans, cum attenderem, rationem & modum illum respectus ac reuerentiæ, (si ita loqui fas est) quam illa magni Dei & Domini nostri maiestas ad seruos suos habet, & cum illis agit; etiam cum illos suorum defectuum monet, aut propter eos reprehendit; didici ergo ab illa maiestate, magna eos reuerentia prosequi. Et iterum dicit: Sanctos esse tanquam luminaria multa coram sanctissimo Sacramento; & ra-

& radios veri Solis Iustitiæ ; stellas firmamenti ;
 torrentes magni fluminis fluentis ex sede Dei ; pal-
 mites vitis Christi D. N. de quibus nunquam lo-
 quendum nobis esset sine lacrymis, eò quòd mala
 nostra vita, qua ab illorum moribus degenera-
 mus, illos confundimus : & meritò debemus e-
 rubescere, quòd aliquæ teneræ & imbecilles Vir-
 gines tantū habuerint cordis & animi, ut excellē-
 ter adeò saluarentur ; nos verò tam procul ab eis
 retroque maneamus.

CAPVT XXVII.

*MANET IPSE LOCO PRO-
 vincialis Romam cum duobus alijs Patri-
 bus proficiscentis : qui capti fuerunt
 ab Hæreticis, pro quorum re-
 demptione multum
 ille laboravit.*

VM P. Balthassar in Metinen- A N N O
 si Collegio quiete illa adeò si- 1573.
 bi chara frueretur, venerunt
 Anno sequenti noua de obitu
 Patris Generalis Francisci
 Borgij, sanctæ memoriæ :
 propter quam causam necesse
 fuit, Prouincialem Congregationem habe-
 ri, in qua pro more Societatis tres eligeren-
 tur Romam profecturi, ad noui Generalis Ele-
 ctionem. Ea Congregatio facta fuit Burgis, in
 qua